

løb, der i vedkommende Skatteaar skal udskrives paa fast Ejendom, dels som Grundskyld, dels som Ejendomsskyld, saaledes at den sognekommunale Ejendomsskyld udredes med $\frac{2}{3}$ af den Promille, hvormed den sognekommunale Grundskyld opkræves. Ved at dette udgaar, ændres altsaa Ejendomsskylden fra $\frac{2}{3}$ til $\frac{3}{4}$ af den Promille, hvormed den sognekommunale Grundskyld skal opkræves.

Ændringsforslag Nr. 8 til § 6 gaar ud paa, at i 2det Stykke, 2den Linie, indsættes efter Ordet „fastsættes“: „under Iagttagelse af Bestemmelsen i § 1, 2det Stykke“.

Ændringsforslag Nr. 9 bestemmer, at Beslutning om Fradragets Størrelse i Henhold til de i § 3 givne Regler skal træffes af Kommunalbestyrelsen ved to Behandlinger med mindst 14 Dages Mellemlum i Forbindelse med Vedtagelsen af Overslaget for det første Regnskabsaar i vedkommende 4-aarige Periode.

I Ændringsforslag Nr. 10 til § 7 foreslaas, at 1ste Stykke skal udgaa, og det betyder, at Promillen i Henhold til Ændringsforslag Nr. 1 skal være $\frac{3}{4}$, ikke $\frac{2}{3}$. Ændringsforslag Nr. 11 er en nødvendig Konsekvens af Ændringsforslag Nr. 1. Ændringsforslag Nr. 12 fikserer Promillen til 7,5, men indfører en Ventil, saaledes at Amtskommunen dog mindst kan faa, hvad den har udkrevet i 1925—26. Altsaa: paa den ene Side foreslaas der denne Promille, men hvis der skulde være enkelte Amtskommuner, hvor dette Beløb ikke dækker, hvad de hidtil har kunnet udskrive, er der givet en lille Adgang til at faa det nødvendige. Det er saa indlysende, at det neppe behøver nogen nærmere Omtale. Ændringsforslag Nr. 13 til § 7 tilsigter at fastsætte nærmere Regler for Skønsbidragene efter Landkommunallovens § 50, idet det gaar ud paa at fastsætte visse Udgifter som normale for Skønsbidragets Størrelse i Henhold til denne § 50 i Landkommunalloven, hvorefter Amtskommunerne kan ligne en Del af deres Indtægter paa Sognekommunerne i Amtskommunen.

Ændringsforslagene Nr. 14—18 til §§ 8—9 omhandler Grundstigningsskylden og gaar i det væsentlige ud paa at fordoble den Procent, hvormed samtlige Ejendommens Grundværdi i hele Landet er steget siden den almindelige Vurdering, samt endelig en Nedsættelse af Promillen fra 15 til 10. Derved mener man at faa den almindelige Værdistigning ud og kun at holde sig til den specielle Værdistigning, der øver Indflydelse paa den enkelte Ejendom, hvorom der er Tale.

Ændringsforslag Nr. 19 til § 10 er nærmest en Redaktionsændring. Ændringsforslag Nr. 20 til § 12 gaar ud paa at stryge denne Paragraf, der bestemmer, at den paahvilende Grundskyld og Grundstigningsskyld lades ude af Betragtning ved Ejendommens Vurdering til Grundskyld. Det er en Bestemmelse, som sikkert vil blive hilst med stor Tilfredshed og Glæde af mange ængstelige Mennesker.

Ændringsforslagene Nr. 21, 22 og 23 til § 14 bestemmer, at Reglerne for Paaligning og Opkrævning af den kommunale Grundskyld og Ejendomsskyld kan fastsættes i en Vedtægt for hver Kommune, og at de tilsvarende Regler for Grundstigningsskylden skal fastsættes i en Vedtægt for hver Kommune. Altsaa, man behøver ikke at gennemføre en Vedtægt undtagen for Grundstigningsskylden; for dennes Vedkommende skal der være en Vedtægt i enhver Kommune, som vil anvende denne Skat. — I Ændringsforslag Nr. 23 bestemmes det, at Frederiksberg skal være ligestillet med København med Hensyn til Vedtægt.

Ændringsforslagene Nr. 24, 25 og 26 til § 15 tilsigter nærmere at bestemme, i hvilke Tilfælde udtørrede Ferskvandsarealer kan blive skattefrie.

Ændringsforslagene Nr. 27, 28 og 29 til § 19 skal jeg ikke komme ind paa; det er Ændringsforslag, som det har været nødvendigt at stille. — Ændringsforslag Nr. 30 til § 23 er ligeledes et paa Grund af Mangler i Lovforslaget tiltrængt Ændringsforslag. — Ændringsforslag Nr. 31 til § 24 er ogsaa et tiltrængt Ændringsforslag. — Ændringsforslag Nr. 32 gaar ud paa at stryge den Begrænsning, at der som Bidrag til Kommunens Udgifter til Gaders og Vejes Vedligeholdelse, Renholdelse, Belysning m. m. kun maa opkræves 2 Promille, der staar saa kun, at de paagældende Kommuner — det er navnlig København — kan faa en Dækningsafgift for disse Udgifter. Jeg maa formode, at det nærmest er en Uvidelse.

Ændringsforslagene Nr. 33 og 34 til § 25 er nærmest en Følge af tidligere Ændringsforslag. — Ændringsforslag Nr. 35 til § 26 er nærmest en Rettelse. — Det samme gælder Ændringsforslag Nr. 36 til samme Paragraf. — Ændringsforslag Nr. 37 ligeledes til § 26 medtager blandt de Lovbestemmelser, der ophæves, nogle Bestemmelser i Lov Nr. 158 af 21. April 1922 om kommunale Loves Gyldighed i de sønderjydske Landsdele. Det er en speciel Bestemmelse, der er blevet vedtaget i sin Tid